

Acțiune introdusă la 30 iulie 2007 — Alcan France/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-288/07)**

(2007/C 235/31)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Alcan France SAS (Paris, Franța) (reprezentant: M. Thill-Tayara, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea nulității deciziei atacate a Comisiei și stabilirea faptului că măsura în cauză nu reprezintă un ajutor de stat sau, în subsidiar, stabilirea faptului că încălcarea principiului încrederii legitime și a termenului rezonabil se opune recuperării ajutorului;
- anularea articolului 1 din decizia atacată care califică măsura litigioasă drept ajutor;
- anularea articolelor 2 și 3 din decizia atacată care califică măsura drept ajutor incompatibil;
- anularea articolelor 4-6 din decizia atacată care ordonă restituirea ajutorului;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor ocazionate de decizia atacată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia din 30 iunie 1997, adoptată la propunerea Comisiei și în conformitate cu procedura prevăzută de Directiva 92/81/CEE ⁽¹⁾, Consiliul a autorizat statele membre să aplice sau să continue să aplice anumitor uleiuri minerale utilizate în scopuri specifice reducerile ratei accizelor sau scutirile de accize existente. Prin patru decizii succesive, Consiliul a prorogat această autorizare, prima perioadă de autorizare expirând la 31 decembrie 2006. Franța a fost autorizată să aplice aceste reduceri sau scutiri privind combustibilul greu utilizat pentru producerea de aluminiă în regiunea Gardanne.

Prin scrisoarea din 30 decembrie 2001, Comisia a notificat Franței decizia sa de a deschide procedura prevăzută de articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind scutirea de la plata accizelor pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil pentru producerea de aluminiă în regiunea Gardanne ⁽²⁾. Ca urmare a acestei proceduri, Comisia a adoptat la 7 decembrie 2005 Decizia 2006/323/CE în care se consideră că scutirile de la plata accizelor pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil pentru producerea de aluminiă în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, aplicate de către

Franța, Irlanda și, respectiv, de către Italia, reprezintă ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE parțial incompatibile cu piața comună și prin care se ordonă astfel statelor membre interesate să efectueze recuperarea ajutoarelor menționate ⁽³⁾.

Comisia a decis să extindă procedura formală de analizare a scutirii de la plata accizelor pentru uleiurile minerale grele utilizate în producerea de aluminiă pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 2004. La 7 februarie 2007 aceasta a adoptat Decizia C(2007) 286 final din privind scutirea de la plata accizelor pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil pentru producerea de aluminiă în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, aplicată de către Franța, Irlanda și, respectiv, de către Italia (Ajutoare de stat nr. C 78-79-80/2001). Este vorba despre decizia contestată în cadrul prezentei acțiuni.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă, cu titlu preliminar, nulitatea deciziei pentru viciu de formă în sensul că Franța nu ar fi fost pusă în întârziere pentru prezentarea observațiilor sale în temeiul articolului 88 CE, cea de-a doua procedură pentru perioada ulterioară anului 2004 fiind deschisă, în opinia sa, cu nerespectarea considerentelor deciziei din 7 decembrie 2005.

Pe fond, reclamanta invocă două motive de anulare.

Prin primul său motiv, aceasta arată că, atât în stadiul calificării ajutorului cât și în cel al analizării compatibilității sale, Comisia ar fi stabilit existența unui ajutor de stat cu încălcarea articolelor 87 și 88 CE. În plus, în cadrul acestui motiv, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a articolului 1 litera (c) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽⁴⁾, precum și erori în aplicarea criteriului selectivității ajutorului. Aceasta a arătat, de asemenea, că motivarea deciziei atacate ar fi viciată de contradicție și de insuficiență, încălcând articolul 253 CE. În plus, reclamanta susține că temeiul juridic pe care s-a fondat Comisia pentru a afirma incompatibilitatea ajutorului este greșit întrucât, în opinia sa, condițiile de aplicare a orientărilor comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ⁽⁵⁾ nu sunt reunite.

Prin al doilea motiv, invocat în subsidiar, reclamanta pretinde că recuperarea ajutorului ordonată de către Comisie ar încălca principiile încrederii legitime și al securității juridice.

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor pentru uleiurile minerale.

⁽²⁾ Publicată în JO C 30, 2.2.2002.

⁽³⁾ Decizia C [2005] 4436 final, ajutoare de stat nr. C 78-79-80/2001, JO 2006 L 119, p. 12.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, JO L 83, p. 1.

⁽⁵⁾ Orientări comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului, JO 2001 C 37, p. 3.